

.....
 ஐஐஐ அரபியாவில் வலேபை பார்த்துவுரும் ஆசிய நாட்டுத் தொழிலாளர்களின் துயரம் பற்றிய உண்மையைச் சித்திரம்.

செளதி அரபியா-மன்னராட்சியிலேயே இன்னும் நீடித்திருக்கும் மத்திய தரகைகடல் நாட்களில் ஒன்று. அதன் பெரும்பகுதி பாலவனம். இந்தியா அளவுக்குப் பரப்பளவைக் கொண்டிருந்தாலும், மக்கள் தொகையோ ஒப்பீட்டளவில் வகை சோற்பம். எந்தவித வளங்களும் இல்லாதிருந்த இந்த நாடு, எண்ணெய் வளம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிறகு தலகை மாற்றம் நடந்தது.

அதுவரை ஆன்மீக முக்கியத்துவம் வந்த நாடாக மட்டுமே அறியப்பட்ட செளதி, எண்ணெய் பாயத் தொடங்கியவுடன் உள்கட்டுமானம், வளர்ச்சிப் பணிகள் என்று பெருமளவில் வலேபை வாய்ப்புகளைக் கொண்ட நாடாக வளர்ந்தது. அந்த வகையில் எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் உடலுழைப்புகள் காலிகளா பெரும் எண்ணிக்கையிலான மக்கள் இந்தியா, பாகிஸ்தான், வங்கதேசம், இலங்கை போன்ற நாடுகளிலிருந்து தருவிக் கப்பட்டனர்.

செளதியின் மக்கள் தொகைக்கு ஈடாக வளநாட்டவர்கள் வலேபை செய்தாலும், தொழிலாளர்களின் உரிமை என்று எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாது. சோந்த நாட்டு மக்களுக்கே கட்ட ஜனநாயக உரிமைகள் என்று எதுவுமில்லை. அரசியல் கட்சிகளுக்கு அனுமதியில்லை. கட்டம் கட்டிப் பசேம் உரிமையை யோ, எழுதி வளையிடும் உரிமையை யோ நினதை துக்கட்டப் பார்க்க முடியாது. அச்சிடப்படும் நூல்கள் அனதை தும் தணிக்கைக்குப் பிறகே வளையிடப்படும். நாளிதழ்கள் தணிக்கை செய்யப் படுவதில்லை என்றாலும் அரசுக்கு எதிராக எதையும் எழுதிவிட முடியாது. மக்களும் அப்படியே பழக்கப்பட்டுத் தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசுக்கோ, அரசுக்கோ எதிராக எதையாவது பசேம் நிரப்பந்தம் ஏற்பட்டால்கட்டச் சூற்றுமுற்றும் பார்த்துத் தாழ்ந்த குரலில் பசேவதே மக்கள் வழக்கம்.

இந்நிலையில் வளநாட்டுக் காலித்தொழிலாளர்கள் என்ன உரிமையை எதிர்பார்த்துவிட முடியும்?

குற்றத்தின் தீவிரம் ஊதியம் என்று எந்த வரம்பும் இங்கு கிடையாது. நிறுவனத்திற்கு ஏற்றாற்போல், நாட்டிற்கேற்றாற்போல் ஊதிய ஒப்பந்தம் போடப்படும். ஓரே வலையைச் செய்யும் இருவறோ நிறுவனங்களின் தொழிலாளிகளுக்கு ஓரே விதமான ஊதியமும் வசதிகளும் இருக்குமென எண்ணிவிட முடியாது. ஓரே வலையைச் செய்யும் ஓரே நிறுவனத்தின் தொழிலாளிகளுக்குக் கூட நாட்டைப் பொறுத்து ஊதியம் வேறுபடும்.

ஒரு துப்புரவாத் தொழிலாளி எகிப்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால் 1200 ரியால் வரை (ஒரு ரியால் என்பது இந்திய மதிப்பில் தோராயமாக 12 ரூபாய்) ஊதியம் கிடைக்கும். பிலிப்பைனியாக இருந்தால் 900 ரியால், இந்தியனுக்கு 800 ரியால், பாகிஸ்தானி, இந்தோனேசியனுக்கு 600 ரியால், இலங்கை என்றால் 500 ரியால், பங்களி (வங்கதேசம்) என்றால் 400 ரியால், தற்போது நபோளத்திலிருந்து 300, 250 ரியாலுக்குக் கூட ஆட்கள் வருகிறார்கள். இது அந்தந்த நிறுவனங்களைப் பொறுத்து சற்றுக் கூடுதல் குறையை இருக்கும்.

ஊரில் மிச்சமிருக்கும் கொஞ்ச உடமகையையும் விற்று, கடன் வாங்கி, தாலியை அடக்குவதற்குப் பெரிய தொகையைத் தரக்கூடிய தந்தைவிட்டு, அதைவிடப் பெரிய கனவூடன் வந்திறங்கியதும் முள்ளாக் குத்தாவது இந்த ஊதிய வேறுபாடானது.

ஊரில் தரப்படும் ஒப்பந்தத்திற்கும் (பெரும்பாலும் தருவதில்லை, வற்புறுத்திக் கேட்டால் காண்பிப்பார்கள்) சமூகத்தில் வந்திறங்கியதும் போடப்படும் ஒப்பந்தத்திற்கும் ஒரு தொடர்பும் இருக்காது. மொத்த ஊதியத்தில் 60 விழுக்காடானது அடிப்படையாக இருக்கும். எந்திரம் அழைத்தாலும் வலையைச் சிலைத் தயாராக இருக்கவேண்டும். எந்த ஊரில் என்றாலும் மறுப்புத் தெரிவிக்க முடியாது. வேறு வலையாளிடமோ, வலைய நிறுவனங்களிலோ வலையைச் செய்கக் கூடாது போன்றவை பொதுவான விதிகள். ஊதிய உயர்வை சட்டப்படி வமாகக் கோரமுடியாது. விண்ணப்பிக்கலாம் அவ்வளவுதான். உபரி வலையைச் செய்தால் அடிப்படையான ஊதியத்திலிருந்து நேரக் கணக்குப்படி கூலி தருவார்கள். வலையாளிகளாக இருந்தால் ஒன்றரை மடங்கு என்றும் விடமுறை நாளாக இருந்தால் இரண்டு மடங்கு என்றும் சட்டத்தில் உண்டு. ஆனால் வலையாளிகள் நிறுவனங்களைத் தவிர, ஏனையவை இதனைக் கண்டு கொள்வதில்லை.

சமூகத்தில் பரிதாபத்தையுண்டாக்கும் நிலையில் இருப்பவர்களில் முதன்மையானவர்கள் கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள் தான். 12 மணி நேர வலையைக் கட்டாயம். ஏனைய தொழிலாளர்களோடு ஒப்பிட்டால் குற்றத்தின் ஊதியம். இங்கு அபிவிருத்தி வலையில் படுத்து நிமிடம் நின்றாலே தோலில் சூடு தாங்காமல் ஒருவித அரிப்பு வந்துவிடும். அந்த

வெயிலில் காலம் முதல் மாலம் வரையில் நின்று வலையைச் செய்ய வேண்டும். நகரத்தில் எங்காவது ஒதுக்குப்புறத்தில் தங்குமிடம் இருப்பதால், போவதுவதற்கு இரண்டு மணி நேரம் பிடிக்கும். இந்தக் களைப்புகளோடு அறக்கு வந்தால் ஒரு அறையில் ஆறு பரே முதல் பத்துப் பரே வரையில் அடக்கப்பட்டிருப்பர்.

தொழிற்சங்கம் போன்றவற்றை இங்கு ஏற்படுத்த முடியாது என்பது ஒருபுறமிருந்தாலும், பாதிக்கப்படும் ஒரு தொழிலாளிகளாக இங்கு யாரும் பறிந்து பசேவம் முடியாது. வேறு எந்த வளக்குடா நாட்டிலும் இல்லாத பிரச்சனை இது. வளக்குடா பிராந்தியத்திலுள்ள துபாயில் தொழிலாளர்கள் போராடி மதியம் 11 மணியிலிருந்து 3 மணிவரையில் கட்டுமானப் பணிகள் நடைபெறக்கூடாது என்று ஆணை பற்றியிருக்கிறார்கள். மஸ்கட்டில் பாதுகாப்புச் சாதனங்கள் என்ற பெயரில் தரமற்ற எடைகூடிய உபகரணங்களைத் தொழிலாளர்களிடம் திணிக்காமல் தரமான, எடைக்குறைந்த பாதுகாப்புச் சாதனங்களை வழங்க வேண்டும் என்று உத்தரவைப் பற்றியிருக்கிறார்கள். இவை சாதாரணமான சிறிய சலுகைகள் தான் என்றாலும், இவற்றை வெளிநாட்டில் தொழிலாளர்கள் போராடிப் பற்றியிருக்கிறார்கள் என்பது முக்கியமானது. ஆனால், சௌதியைப் பொறுத்தவரையில் இதைப் போன்ற எதையும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள் தொழிலாளிகளும் நிறுவனங்களும் இடையில் எழும் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கிடையே அல்லது தனிப்பட்ட சௌதிகளிடமோ வேலை செய்பவர்களும் குத்தான தீர்வு சோல்லும் அளவுக்கு அதிகாரம் பற்றியிருக்கின்றன. பெரிய நிறுவனங்கள், பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் குறித்த புகார்களை எடுத்துக் கொள்வதில்லை. தொழிலாளிகளிடமே நிர்வாகத்திற்குப் பணிந்து சல்லுமாறு அறிவுரை கூறுகின்றன.

அண்மையில் ஹைதராபாத் தைச் சேர்ந்த ஒரு தொழிலாளி, மருத்துவ விடுப்பில் இருந்த 15 நாளுக்கு ஊதியம் வழங்கப்படவேண்டும் என்று அஃப்ராஸ் எனும் நிறுவனத்திற்கு எதிராக (மருத்துவ விடுப்பிற்கு ஊதியம் வழங்கவேண்டும் என விதி உண்டு) அளித்த புகாரை தொழிலாளர் நீதிமன்றம் ஏற்க மறுத்துவிட, அதையும் புகாராகச் சேர்த்து அமீர் நீதிமன்றத்தில் (தொழிலாளர் நீதிமன்றத்திற்கு மேல் நீதிமன்றம்) அளிக்க அங்கும் ஏற்கப்படவில்லை. ஆனால், அதே நாளின் இரவில் யாருக்கும் தெரியாமல், அவரது சோந்த உடமைகளைக் கூட எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்காமல், கொடுக்க வேண்டிய ஊதியமோ, எட்டு ஆண்டுகள் வேலை செய்ததற்கான பலன்களோ எதுவுமின்றி ஊருக்குத் துரத்தப்பட்டார்.

Written by தமிழ்நாடு

Thursday, 12 August 2010 20:06 -

தமிழக அலுவலகங்களும், பெயர்க்குத்தான் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியத் தமிழக அலுவலகங்களில் தொழிலாளர்களின் அலட்சியமும் அவமதிப்பும் தான் வரவேற்கும். கடவுச்சீட்டு புதுப்பிப்பதைத் தவிர, வேறெதற்கும் அங்கு சிலுவையில் ஒரு பயனும் இல்லை. இந்தியத் தமிழகம் மட்டுமல்ல; இங்கு எந்தவொரு ஆசிய நாட்டும் தமிழகமும் இப்படித் தான் நடந்து கொள்கின்றன.

"ஓவர்டைம்" என அழைக்கப்படும் உபரி வலையை எண்பது சதவீதத்தைப் பொறுத்தவரை ஓவ்வொரு தொழிலாளிக் கும் மிகவும் முக்கியமானது. ஊரில் வாங்கிய கடன், அதற்கான வட்டி, குடும்பச் செலவுகள், குழந்தைகளின் கல்வி, மருத்துவம் என அனைத்தையும் சமாளிக்க சம்பளம் மட்டும் போதுமானதாக இருக்காது. அவர்களின் தேவைக்கு எல்லாம் உபரி வலையைத் தான் ஒரே வழி. ஆனால், உபரி வலையைக் குச்சு சட்டப்படியான ஊதியத்தையே தராமல் ஏமாற்றுகிறார்கள். அடிமையைப் போல் நடத்துகிறார்கள்.

ஓய்வூதிய வலையும் என உடல் கஞ்சினாலும் தொழிலாளர்கள் உபரி வலையைக் குச்சு சிலுவையில் ஆயத்தமா இருப்பார்கள். தொழிலாளர்கள் தங்கியுள்ள அறையில் இருந்து ஆசைகளின் அசையில் கனன்று கொண்டிருப்பதைவிட, வலையைக் குச்சு சினன்று அந்த வியர்வையைத் தெளித்து வலையையே ஆற்றப்படுத்துவதோம் என நினைப்பதும் ஒரு காரணம்.

ஓய்வூதிய நிறுவனங்கள் என்று சில இருக்கின்றன. பெரிய நிறுவனங்களிடம் ஓய்வூதிய அடிப்படையில் வலையைப் பெற்றுத் தங்களது தொழிலாளர்களை வலையுடன் சேர்த்து முடிப்பது இந்த ஓய்வூதிய நிறுவனங்களின் பணி. இந்த நிறுவனங்கள் தங்கள் தொழிலாளர்களுக்குத் தவிர்க்க முடியாத தருணங்களையேத் தவிர உபரி வலையைக் கொடுப்பதில்லை. அதற்குப் பதிலாக இவர்கள் "டபுள் டீட்டி" எனும் ஆயுதத்தை கையில் வலையுடன் தருகிறார்கள்.

அதாவது, ஒரு இடத்தில் வலையைச் செய்யும் ஒரு தொழிலாளியை எட்டு மணி நேரம் முடிந்ததும் வேறொரு இடத்தில் கொண்டு விட்டுவிடுவார்கள், அங்கு இன்னொரு எட்டு மணி நேரம் வலையைப் பார்க்க வேண்டும். சில நாட்களில் சில மணி நேரம் உபரி வலையை எண்பதையிட, மாதத்தில் எல்லா நாளும் வலையை, இரட்டைச் சம்பளம் என்று கூறிச் சம்பளம் வலையுடன் தருகிறார்கள். ஆனால், முதல் வலையைக் குச்சு மட்டுமே ஓய்வூதியப் படி முழுச் சம்பளம். இரண்டாவது வலையைக் குச்சு பாதிச் சம்பளம் மட்டுமே தரப்படும்.

இது போன்ற உபரி வலையை கிடைக்காதவர்கள் அல்லது விரும்பவில்லாதவர்களில் எட்டு மணி நேர வலையைப் போதும், வேறு வலையை வேண்டாம் எனக் கருதுபவர்கள் வகை சிலரே. ஏனையவர்கள் செய்யாத வலையை இல்லா எனும் அளவுக்கு எல்லா வலைகளையும் செய்கின்றனர். இங்கு ஒரு லிட்டர் பெட்ரோல் 50 ஹாலா தான் (அரையால்). ஆனால், ஒரு லிட்டர் தண்ணீர் இரண்டு ரியால். இதனால் மொத்தமாக தண்ணீர் பாட்டில்களை வாங்கி வதைத்துக் கொண்டு சால்களில், சந்திப்புகளில், கடவை திகளில் இன்னும் செல்ல முடிந்த அத்தனை இடங்களுக்கும் சென்று வண்டிகளில் செல்வோர், நடந்து செல்வோர் என அத்தனை பரேடமும் தண்ணீர் புட்டிகளை நீட்டி, வாங்கிவிட மாட்டார்கள் எனும் ஏக்கத்துடன் விற்றுக் கொண்டிருப்போர் ஏராளம்.

வியர்த்து வழியும் முகம், ஒரு கையில் பை, மற்ற கையில் போதிய நீளமுள்ள முனையில் வளைந்த ஒரு கம்பி இந்த அடையாளங்களுடன் சாலையில் அநேகரகச் சந்திக்கலாம். குப்பைத் தொட்டிகளைக் கட்டிவிட்டு வகை காமல் கிளறிப் பெஸ்ட் பாக்ளைத் தேடிச் சேகரித்து விற்கும் இவர்களும் ஏதோ ஒரு நிறுவனத்தில் எட்டு மணி நேர வலையை முடித்து விட்டு உபரி வலையை அலைபவர்கள் தாம்.

இன்னும், துணி துவைத்துக் கொடுப்பவர்கள், முடி திருத்துவோர், தொலைபேசி அட்டை விற்பவர்கள், ஓட்டுநர்கள், கண்ணி வலையை செய்பவர்கள், சமையல் வலையை செய்பவர்கள், கடிகளில் வலையை செய்வோர் என்று என்னென்ன வழிகளில் முடியுமோ அதிலெல்லாம் முனைந்து, முயன்று தங்களின் எட்டு மணி நேர வலையைக் குப்பிற்கு கரணம் அடித்துக் கொண்டிருக்கும் எவரையும் சந்தித்து, நாளின் பரம பாலான நேரத்தில் உழைத்தே நேத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, உங்களையே சூற்றிநிகழ்பவை குறித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா என்றால், ஒரு அசட்டுச் சிரிப்போடு "ஊரில் என்ன நம்பி ஒரு குடும்பம் இருக்கிறதே" என்பதுதான் பதிலாக இருக்கும்.

முன்பொருமுறை அந்நாட்டில் தோன்றிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை வகை சூலபமாக நசுக்கிவிட்டது சௌதி அரசு. இனியொருமுறை கம்யூனிச இயக்கம் சௌதி மண்ணில் தன்னையே புதுப்பிக்கும் போது, அதை ஓடும் குவது அரசுக்கு அவ்வளவு சூலபமாக இருக்கப் போவதில்லை. இன்று வளையுடா வயிலில் சர்வாதிகார ஷேக்குகளிடம் வதைபடும் தொழிலாளிகள், தேசிய இன வேறுபாடு, மத வேறுபாடு இன்றி வர்க்கமா ஒன்றிணைந்து ஏகாதிபத்தியக் கொழுப்பில் ஆட்டம் போடும் ஷேக்குகளை வஞ்சம் தீர்ப்பார்கள். தொழிலாளிகளின் வர்க்க ஒன்றிணைப்பில் வளையுடாவின் விதி மாற்றி எழுதப்படும். அந்த நாளாகக் காக்க நாங்கள் காத்திருப்போம், வலையை செய்வோம்.

